

**Infants i adolescents
migrants no acompanyats
i el seu dret a la protecció**

**JOAN ESCANDELL MAYANS
M.ª LUISA MARTÍ LLORCA
CONCEPCIÓ MONTCADES VALLS
ÀNGELA RAMIS MURILLO**

Joan Escandell Mayans

Eivissa, 1967. És llicenciat en Psicologia per la UIB (1994). La seva relació amb la infància vulnerable començà com a educador social en un centre de reforma de menors d'edat del Govern de les Illes Balears. Després va ser psicòleg del Servei de Protecció de Menors en els programes d'acolliment familiar i d'adopcions. Des del 2018 és el coordinador del Servei d'Atenció a la Família de l'IMAS (Consell de Mallorca). Pel que fa a la recerca, ha participat en diferents projectes relacionats amb l'acolliment familiar i residencial.

Mª Luisa Martí Llorca

València, 1966. És llicenciada en Psicologia per la UIB (1990) i especialista en psicologia social i psicologia forense. La seva experiència de treball amb població vulnerable s'inicià en els serveis socials comunitaris bàsics de l'Ajuntament de Palma. Des de l'any 2001 s'incorpora a l'IMAS com a funcionària i fa feina tant en l'equip de prevenció comunitària com en el Servei d'Infància i Família. És formadora en el Pla de Formació Oberta de l'IMAS dirigit a agents socials comunitaris en matèria de prevenció. Actualment, ocupa el càrrec de directora gerent d'Acolliment Residencial de l'IMAS.

Concepció Montcades Valls

Palma, 1966. És diplomada en Treball Social per la UIB. Treballa a l'IMAS (Consell de Mallorca) des de l'any 2000 en el camp de la inclusió social i la protecció a la infància. Té formació en intervenció psicosocial i educativa amb infants en dificultat social, famílies multiproblemàtiques i acolliment residencial de menors. Ha col·laborat amb la Universitat de Barcelona en l'elaboració d'instruments i de criteris de selecció dels acolliments familiars en família extensa i com a formadora del Pla de Formació per a Professionals del Servei d'Infància i Família en regularització de menors migrants no acompanyats. Ha publicat l'article «Acollida, intervenció i regularització documental de les persones menors d'edat migrants no acompanyades a Mallorca» a la revista *Alimara*. Ha ocupat el càrrec de directora gerent de Llars del Menor del 2009 al 2011 i actualment és coordinadora de la Unitat de Menors Migrants no Acompanyats del Servei d'Infància i Família.

Àngela Ramis Murillo

Palma, 1978. És diplomada en Educació Social, llicenciada en Psicopedagogia, titulada del Màster en Intervenció Socioeducativa amb Menors i Família i doctora en Educació per la UIB. La seva experiència laboral des de l'any 2000 se centra en l'àmbit de la protecció de menors, en el treball directe amb infants i adolescents i les seves famílies des de centres d'acolliment residencial i en l'àmbit de l'acolliment familiar. Actualment, és directora de les Llars del Menor de l'IMAS. Ha fet tasques d'investigació i d'avaluació a l'Observatori de la Infància de Mallorca, i ha col·laborat en la redacció i l'elaboració de diferents informes. Té publicat un llibre, *Evaluación de la calidad de la atención residencial en el sistema de protección a la infancia*, i diversos articles. És professora associada de la UIB al Departament de Pedagogia i Didàctiques Específiques.

Resum

La migració d'infants ha existit en les grans migracions que hi ha hagut al llarg de la història, o bé acompanyats de les seves famílies o bé de manera autònoma, però no va ser fins a final del segle XX quan va suscitar l'interès i l'atenció de les institucions, moment en el qual entra en joc un nou tipus de migració, la dels infants i adolescents que travessen la mar Mediterrània per venir a Europa a guanyar-se la vida i que arriben a les nostres costes com a destinació final del seu viatge o com a lloc de pas per continuar el seu projecte migratori. Aquest fenomen migratori d'infants i adolescents planteja una problemàtica definida per la seva doble situació de migrats il·legals i de menors d'edat, que els garanteix una protecció especial. La legislació vigent determina que és competència de les comunitats autònomes (en el nostre cas, dels consells insulars) la protecció i l'atenció d'aquests infants. L'Institut Mallorquí d'Assumptes Socials (IMAS) és la institució amb competència per adoptar les mesures de protecció a la infància una vegada determinada la seva minoria d'edat i assumir-ne la tutela fins als deu anys. Com qualsevol altre infant o adolescent en situació de desprotecció, els migrants menors d'edat passen a ser beneficiaris del sistema de protecció a la infància amb accés als diferents programes d'acolliment residencial i familiar que ofereix el Servei d'Infància i Família de l'IMAS.

Paraules clau: Infància en risc / Protecció de menors / Acolliment residencial / Acolliment familiar / Infants i adolescents migrants no acompanyats

Resumen

La migración de niños ha existido en las grandes migraciones que ha habido a lo largo de la historia, o bien acompañados de sus familias o bien de forma autónoma, pero no fue hasta finales del siglo XX cuando suscitó el interés y la atención de las instituciones, momento en el que entra en juego un nuevo tipo de migración, la de los niños, niñas y adolescentes que cruzan el mar Mediterráneo para venir a Europa a ganarse la vida y que llegan a nuestras costas como destino final de su viaje o como lugar de paso para continuar su proyecto migratorio. Este fenómeno migratorio de niños, niñas y adolescentes plantea una problemática definida por su doble situación de migrados ilegales y de menores de edad, que les garantiza una protección especial. La legislación vigente determina que es competencia de las comunidades autónomas (en nuestro caso, de los consejos insulares) la protección y atención de estos niños. El Instituto Mallorquín de Asuntos Sociales (IMAS) es la institución con competencia para adoptar las medidas de protección a la infancia una vez determinada su minoría de edad y asumir su tutela hasta los dieciocho años. Como cualquier otro niño, niña o adolescente en situación de desprotección, los migrantes menores de edad pasan a ser beneficiarios del sistema de protección a la infancia con acceso a los distintos programas de acogimiento residencial y familiar que ofrece el Servicio de Infancia y Familia del IMAS.

Palabras clave: Infancia en riesgo / Protección de menores / Acogimiento residencial / Acogimiento familiar / Niños, niñas y adolescentes migrantes no acompañados

Introducció

El fet de desplaçar-se pel món cercant llocs més adequats per viure ha estat una constant en la història, a més d'un dret reconegut pels organismes internacionals. La migració dels infants i adolescents ha estat entesa com a part d'una estratègia familiar, i el seu protagonisme ha estat sotmès a aquesta. Diverses recerques han començat a prestar més atenció als infants en els processos migratoris. Atès que la migració d'infants i d'adolescents no acompanyats és un nou actor de la migració en general, aquest sector es converteix en una prioritat política i social per als estats membres de la Unió Europea, que tenen el repte de construir una política comuna per afrontar aquest fenomen.

D'acord amb el Protocol Marc sobre determinades actuacions en relació amb els menors estrangers no acompanyats, aprovat mitjançant la Resolució de 13 d'octubre de 2014, així com l'article 189 del capítol III del Reial decret 557/2011, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, es considera menor estranger no acompanyat (MENA) la persona estrangera menor de devuit anys que sigui nacional d'un estat al qual no sigui aplicable el règim de la Unió Europea, que arribi a territori espanyol sense una persona adulta que en sigui responsable, ja sigui legalment o d'acord amb el costum, i en la qual s'apreciï risc de desprotecció, així com qualsevol persona menor estrangera que un cop a Espanya es trobi en aquesta situació. Actualment, l'acrònim MENA

està en desús; per això, ens referim a infants i adolescents migrants no acompanyats.

En aquest article es parlarà dels infants i adolescents menors d'edat que migren del seu país d'origen sense la companyia d'un adult. En una primera part, es descriuran les característiques d'aquest col·lectiu i s'aportaran dades que ajudin a conèixer de qui parlam. Després, s'explicarà la resposta que dona l'IMAS per atendre aquests infants i se n'aportaran testimonis.

1. Infants i adolescents migrants no acompanyats

S'entén per infants i adolescents migrants no acompanyats els menors de 18 anys nacionals d'un tercer país que es troben al país receptor sense la protecció d'un familiar o d'un adult que en sigui responsable, ja sigui legalment o d'acord amb els usos i els costums, mentre no estiguin efectivament sota la cura d'un adult que en sigui responsable de conformitat amb la Resolució del Consell de 26 de juny de 1997 relativa als menors no acompanyats nacionals de països tercers (97/C 221/03) (*Diari Oficial de les Comunitats Europees* núm. C 221/23, de 19 de juliol de 2003, p. 0023-0027).

Per tant, els infants i adolescents migrants no acompanyats són persones menors de 18 anys que han arribat soles a Espanya, estan separades dels seus pares i tampoc no estan sota la cura d'un adult, per la qual cosa queden exposades a un greu risc d'exclusió i de desemparament.

A l'hora de definir aquest col·lectiu no es pot parlar d'un perfil homogeni, ni basar-se en estereotips. Cal superar la tendència a generalitzar.

Els criteris més rellevants per establir diferents perfils són la situació socio-familiar d'origen; la motivació i les expectatives del seu projecte migratori, i el tipus de vida tant al lloc d'origen com de destinació. Altres criteris per establir-ne una classificació podrien ser segons el lloc d'origen, l'edat o la situació documental.

Suárez Navaz (2004) estableix els grups següents:

- Grup I: menors migrants amb vincles familiars, projecte migratori clar i hàbits més o menys consolidats.

Provenen d'un ambient familiar més o menys estable i mantenen el vincle amb la seva família. Solen tenir un projecte migratori clar i el seu objectiu és fonamentalment aconseguir regularitzar la documentació i fer feina. Solen migrar amb el suport de la família. En general, es distingeixen per un perfil poc problemàtic. Utilitzen el sistema de protecció per assolir els seus objectius i solen aconseguir permisos de residència i feina en pocs mesos. Psicològicament, presenten un grau de maduresa i d'autonomia superior als joves de la seva edat i rebutgen els paternalismes. El seu objectiu és aconseguir ingressos econòmics al més aviat possible per enviar-los a les seves famílies; si no ho aconsegueixen, corren el risc de seguir dinàmiques més pròpies dels grups II i III. Els tipus d'intervencions amb aquest grup s'han de centrar en la regularització documental, el manteniment dels vincles familiars i la inclusió en projectes educatius integrals.

- Grup II: menors del carrer amb itinerància transnacional, sense vincles familiars positius, sense projecte migratori clar i amb un trajectòria de carrer des del lloc d'origen.

Provenen de famílies altament desestructurades i marginals amb situacions de separació conjugal, violència domèstica i agressions. Tenen antecedents de vida al carrer, mendicitat i alguns robatoris. Han abandonat de manera primerenca l'escolarització. Han rebut un educació autoritària i violenta. Han desenvolupat comportaments agressius i són addictes a substàncies estupeficients. No tenen un projecte migratori clar i actuen per impulsos sense una noció clara de futur ni projecte vital. Per la seva manca d'hàbits, no estan capacitats per inserir-se en el mercat laboral. Rebutgen les figures d'autoritat i els centres d'acollida. Tenen ànsies de llibertat i independència. Adopten una actitud defensiva i intolerant. La intervenció amb aquest grup de menors s'ha de centrar en l'atenció personalitzada i, si hi ha rebut, s'ha de limitar a l'aproximació, l'acollida i la reducció de riscos.

- Grup III: menors amb greus problemàtiques personals amb antecedents delictius, comportaments agressius greus o problemes seriosos de salut (inclosos els de salut mental). També són joves de carrer.

Aquest grup representa una minoria, però crea gran alarma social. Es tracta d'un perfil similar al grup II però agreujat, perquè estan en un camí de no retorn. Pels seus antecedents delictius, han passat per centres de

reforma. Entren a formar part de bandes de menors i joves delinqüents. Duen a terme pràctiques delictives per aconseguir doblers fàcils. No respecten els adults i es riuen dels valors i les normes de convivència. Per a aquest tipus de menors, s'imposa el tractament psiquiàtric i mèdic amb medicació específica, mesures de control i centres especialitzats.

L'arribada d'infants i joves completament sols a Mallorca ha passat de ser un fet anecdòtic entre els anys 2010 i 2015 a ser una realitat freqüent i en continu creixement. A la taula següent es pot observar aquest increment.

Taula 1. Infants i adolescents migrants no acompanyats arribats a Mallorca per anys

2010	2
2011	2
2012	4
2013	3
2014	2
2015	2
2016	11
2017	29
2018	48
2019	36
2020	37
2021	73
2022	134

Font: Base de dades de l'IMAS

El 2021 ha estat l'any en què més arribades s'han comptabilitzat (u73). El 2019 i el 2020 la corba va disminuir

coincidint amb la pandèmia. Del 2022 podem oferir dades parcials fins a mitjan octubre: 134 infants arribats a l'IMAS (no en tots els casos s'ha pres una mesura protectora), dels quals 81 són d'origen ucraïnès, desplaçats amb motiu del conflicte bèl·lic. La motivació migratòria i les circumstàncies d'aquests darrers no són comparables amb la resta de menors migrants no acompanyats d'origen africà, que es desplacen principalment per motius econòmics. Els procediments per regularitzar-ne la situació administrativa també són diferents, ja que aquests adquireixen la protecció temporal pel règim d'asil i refugi, i obtenen documentació de forma directa.

En relació amb el país de procedència, fins al 2022 la gran majoria ha vingut del continent africà, fet que ha canviat pel conflicte bèl·lic d'Ucraïna.

Taula 2. Infants i adolescents migrants no acompanyats arribats a Mallorca (2022)

Ucraïna	60 %
Algèria	28 %
Guinea Conakry	5 %
Marroc	2 %
Ghana	1 %
Mali	1 %
Burkina Faso	1 %
Senegal	1 %
Sàhara	1 %

Font: Base de dades de l'IMAS

Quant a la variable de sexe, hi ha dues realitats ben diferenciades segons el continent de procedència i la causa de la migració. Si arriben d'Àfrica, el 99 % són homes i només l'1 %

són dones. En canvi, pel que fa als infants i adolescents migrants no acompanyats desplaçats d'Ucraïna, un 54 % són dones i un 46 % són homes.

En relació amb l'edat d'arribada a Mallorca, seguint la mateixa distinció entre el lloc d'origen i la causa de la migració, també hi ha dues realitats ben diferenciades.

Taula 3. Edat d'arribada dels infants i adolescents migrants no acompanyats procedents d'Àfrica (2022)

17 anys	47%
16 anys	29%
15 anys	18%
14 anys	7%

Font: Base de dades de l'IMAS

Taula 4. Infants i adolescents migrants no acompanyats arribats d'Ucraïna pel conflicte bèl·lic (2022)

De 3 a 10 anys	28%
De 11 a 15 anys	51%
De 16 a 17 anys	21%

Font: Base de dades de l'IMAS

Tenint en compte la descripció de Suárez Navas (2004), podem afirmar que en general els infants i adolescents migrants no acompanyats que han arribat a Mallorca en els darrers anys provinents del continent africà són joves de gènere masculí d'entre 16 i 17 anys, amb bon estat de salut i procedents en bona part d'Algèria. Arriben indocumentats. Des de Mallorca, continuen mantenint contacte freqüent amb les famílies. Poden

presentar dificultats d'adaptació a les normes i a les convencions socials, i també manca d'habilitats de negociació i resolució de problemes. Provenen de famílies en situació econòmica precària. Desconeixen els idiomes oficials de Mallorca. Solen haver deixat prematurament els estudis, ja que abandonen l'escolarització abans de sortir del país intentant guanyar-se la vida de forma autònoma (venda ambulants) per ajudar en l'economia familiar. Per aquest motiu, sovint ja han tingut incidents amb la policia i han estat víctimes de robatoris abans de sortir del país. Migren amb una visió utòpica de la realitat d'Europa i dels riscos als quals s'enfronten. Tenen por del futur, ansietat pel desarrelament i poca tolerància a la frustració. A vegades, al cap de pocs dies d'haver arribat, es destapen consums de drogues que ja es produïen als països d'origen i que aquí s'intensifiquen. No sempre les famílies són partidàries del viatge: sovint els menors han viatjat sense el consentiment i el coneixement dels pares, encara que una vegada aquí els pares els solen donar suport. Coincideixen en el sentiment de decepció cap al seu país i en la manca d'esperança de futur allà per als joves, motiu pel qual veuen com a única oportunitat de futur partir cap a Europa. En un nombre determinat de joves, hi ha problemàtica mental i autolesions, amb dificultats per rebre tractament a causa de la barrera idiomàtica. Els primers objectius que es plantegen en arribar són l'aprenentatge de l'idioma i la regularització documental, encara que tots tenen la vista posada en una futura inserció en el mercat laboral en diferents oficis i alguns en el desenvolupament de la pràctica esportiva

(principalment, futbol). Algunes vegades hi ha joves que sol·liciten tornar al seu país amb la seva família per enyorança o per la presa de consciència de les dificultats i dels entrebancs que comporta el projecte migratori. Contradient els estereotips, només un 3 % de les persones menors ateses han estat en centres de justícia juvenil a Mallorca durant la minoria d'edat (Montcades, 2022).

Exceptuant-ne els casos dels menors ucraïnesos, no són infants i adolescents que escapen de conflictes. No es tracta de sol·licitants d'asil i refugi, sinó de joves que fugen de la pobresa, la violència estructural i l'exclusió social. Fugen d'un context que els nega una vida digna i oportunitats de futur, d'un entorn precaritzat i amb manca d'horitzó. Per això, cal distingir entre migrants econòmics i refugiats. Aquests joves cerquen millorar la seva vida, obrir-se un nou camí amb noves alternatives i possibilitats. Els seus objectius majoritàriament són aconseguir «papers i feina». La lluita per la supervivència, l'autonomia i la dignitat els empeny cap a l'emigració. En molts de casos consideren l'emigració com un ritu de pas cap a la vida adulta i comencen a pensar des de molt joves en aquesta alternativa.

Les causes que motiven la migració de menors d'edat no acompanyats són moltes i estan interrelacionades. Hi ha infants i joves estrangers no acompanyats que arriben a territori europeu perquè escapen de guerres, conflictes, terrorisme, situacions de persecució i discriminació, catàstrofes naturals, fam, pobresa, sequeres... D'altres simplement són enviats per les seves famílies amb l'expectativa de trobar una feina o d'accedir a unes

condicions de vida i d'educació que manquen als seus països d'origen. Molts són potencialment sol·licitants d'asil. Sigui quin sigui el motiu, el fet que siguin menors d'edat i que no estiguin acompanyats pels seus progenitors o tutors els converteix en un grup vulnerable per la condició que imposa el seu grau de desenvolupament i per la seva situació d'indefensió, que ha de ser objecte d'atenció i de protecció per part dels poders públics. Una protecció que té el marc de referència específic en la Convenció de Ginebra de 1951 i el Protocol sobre l'Estatut de Refugiats de 1966 (UNICEF, 2019).

2. L'atenció d'infants i adolescents migrants no acompanyats per part de l'IMAS

L'Institut Mallorquí d'Afers Socials (IMAS), en concret, la Direcció Insular d'Infància i Família, té les competències transferides en matèria de protecció a la infància, i per tant ha de vetlar pel benestar integral de qualsevol infant que es trobi en situació de desprotecció i vulnerabilitat, sigui quina sigui la seva procedència. L'augment d'arribades a Mallorca d'infants migrants no acompanyats ha estat progressiu, la qual cosa ha suposat un repte per al Servei d'Infància i Família, que s'ha vist en la necessitat d'adaptar els seus procediments i de crear nous recursos i dispositius específics que responguin a les seves necessitats per tal de facilitar-los una bona acollida i la inserció en la nostra comunitat.

Els infants i adolescents migrants no acompanyats que són acollits pel sistema de protecció al nostre país tenen característiques socials, culturals

i demogràfiques específiques, la qual cosa implica, com s'ha dit, que hagin de ser atesos per recursos i dispositius específics. Aquesta situació, unida a la intensitat de la pressió migratòria i a les dificultats per generar nous recursos de manera constant, ha provocat la necessitat de plantejar un nou model d'atenció per part del sistema públic de protecció a la infància.

La resposta a les necessitats concretes dels infants i adolescents migrants no acompanyats s'articula per norma general amb l'acolliment residencial, encara que també, en menor mesura, amb l'acolliment familiar, amb la pretensió que aquesta opció augmenti. Tots dos casos es proposen com una mesura transitòria orientada a un procés d'autonomia i d'emancipació.

2.1. L'acolliment familiar dels infants i adolescents migrants no acompanyats: una realitat possible

Hi ha un marc normatiu ampli que estableix el dret dels infants i adolescents a viure o desenvolupar-se en l'àmbit familiar, així com la responsabilitat que tenen els estats d'enfortir les famílies i de donar-los suport per exercir les seves funcions de cura i protecció en igualtat de condicions. No obstant això, persisteixen situacions en les quals els infants i adolescents estan privats del seu entorn familiar per diferents motius, un de les quals és la migració sense acompanyament d'un adult.

En aquests casos, l'entitat competent pot adoptar mesures de protecció la finalitat de les quals consisteixi en l'atenció transitòria d'aquests infants i adolescents migrants no acompanyats en programes d'acolliment

familiar, per tal de garantir el dret a la convivència familiar d'aquests infants.

L'acolliment familiar es configura com una alternativa socioeducativa propícia per abordar les conseqüències derivades dels processos de desempament i/o maltractament familiar que col·loquen molts d'infants i adolescents migrants no acompanyats en una situació d'extrema vulnerabilitat.

L'IMAS té un programa d'acolliment familiar específic per a aquests infants i adolescents, el programa ACOTE, els objectius del qual són els següents:

1. Facilitar a l'infant un context normalitzat que li doni seguretat, estabilitat i afectivitat i que li cobreixi totes les necessitats bàsiques.
2. Garantir una figura de vincle que estableixi una relació de confiança amb l'infant.
3. Oferir a l'infant un entorn i una intervenció educativa i terapèutica per minvar les dificultats d'inserció en la societat d'acollida i les dificultats socials o emocionals.
4. Proporcionar a l'infant o l'adolescent un tractament psicoterapèutic per reparar les seqüeles de la seva experiència de migració en solitari.

Aquest programa es va posar en marxa l'any 2021. Fins a l'arribada d'infants que fugen del conflicte bèl·lic a Ucraïna el 2022, s'ha dirigit principalment a infants i adolescents de procedència africana, sobretot del Senegal. Al principi es va contactar amb diverses associacions per tal d'explicar el projecte i cercar famílies que

estiguessin disposades a acollir a casa seva infants i adolescents migrants no acompanyats de forma temporal. Inicialment, cinc famílies varen estar disposades a començar un acolliment d'infants de la seva mateixa cultura o similar. Enguany, amb l'arribada d'infants i joves ucraïnesos, aquestes famílies d'acollida s'han incrementat fins a arribar a 23.

Independentment de la procedència dels infants, mitjançant el programa ACOTE es detecten les possibles famílies d'acollida que siguin de la mateixa procedència o coneixedores de la cultura dels infants i adolescents migrants no acompanyats i que tinguin motivació i capacitat per atendre'ls. Es dona formació a aquestes famílies de manera específica i adequada perquè puguin exercir des de la parentalitat positiva les responsabilitats que implica l'acolliment familiar d'aquests infants. S'inicia un procés de valoració psicosocial per valorar l'aptitud de la família. Se selecciona la família que millor s'ajusti a les característiques de cada infant; que pugui donar resposta a les seves necessitats personals, i que comparteixi amb l'infant identitat territorial, idiomàtica i cultural. Una vegada formalitzat l'acolliment, un equip interdisciplinari ofereix suport a les famílies i als infants.

2.2. L'acolliment residencial com a mesura protectora dels infants i adolescents migrants no acompanyats

L'acolliment residencial es defineix a la Cartera insular de serveis socials i dels serveis a menors i família de l'IMAS de la manera següent: «Servei d'acolliment residencial d'adolescents

estrangers sense adults responsables en el territori, que presenten problemes de desprotecció familiar total i requereixen una atenció residencial específica a causa de les dificultats d'identificació i de treball, agreujades per les diferències idiomàtiques, culturals i socials».

L'entitat pública té les obligacions bàsiques següents:

- Assegurar la cobertura de les necessitats de la vida quotidiana i garantir els drets dels adolescents acollits.
- Disposar d'un pla individualitzat de protecció de cada adolescent que estableixi clarament la finalitat de l'ingrés, els objectius i el termini per assolir-los. Aquest pla ha de preveure la preparació de l'adolescent, tant a l'arribada com a la sortida del centre.
- Adoptar totes les decisions en relació amb l'acolliment residencial dels adolescents a interès seu.
- Fomentar la convivència i la relació entre germans, sempre que això redundi en els seus interessos.
- Promoure la relació i la col·laboració familiar, i programar, a l'efecte, els recursos necessaris per possibilitar el retorn a la família d'origen, si es considera que aquest és l'interès de l'adolescent.
- Sol·licitar la col·laboració dels familiars en tots els casos que els infants i adolescents migrants no acompanyats estiguin indocumentats per

gestionar la documentació oficial (partides de naixement, notes acadèmiques...) i regular la seva situació a l'Estat espanyol.

- Promoure el trasllat de territori o país en cas que tinguin familiars propers i que els pares i mares i els adolescents estiguin d'acord amb l'acolliment.
- Perseguir l'èxit escolar o formatiu dels adolescents en acolliment residencial i potenciar-ne l'educació integral i inclusiva. En el cas dels adolescents de setze a divuit anys, un dels objectius prioritaris és la preparació per a la vida independent, l'orientació i la inserció laboral.
- Revisar periòdicament el pla individualitzat de protecció amb l'objecte de valorar l'adequació del recurs residencial a les circumstàncies personals de l'adolescent.

L'acolliment residencial es va especialitzant i, a Mallorca, arran de l'increment d'arribades l'any 2021, els serveis d'acolliment residencial especial per a infants i adolescents migrants no acompanyats s'han organitzat en dos nivells d'intervenció: un primer nivell de recepció i d'atenció immediata que acull els adolescents acabats d'arribar amb pastera i un segon nivell d'atenció per als adolescents que ja tenen una certa orientació del lloc on han arribat i dels recursos dels quals poden disposar per a la seva cura i protecció però que encara requereixen el suport de la figura del professional de la mediació intercultural. D'aquesta manera, es redueix l'estada en el servei d'atenció immediata, més

inestable per definició (amb entrades d'urgència a qualsevol hora) i es facilita una transició més suau cap a un acolliment residencial *ordinari*.

L'objectiu bàsic de l'acolliment residencial és oferir de manera immediata a l'arribada a Mallorca un context segur als adolescents, en el qual les persones adultes que hi treballen es regeixen per l'interès superior dels adolescents i el respecte als seus drets.

Lògicament, primer, s'ha de garantir que aquesta atenció en situació d'urgència cobreixi les necessitats bàsiques i, posteriorment, s'ha de treballar amb la persona la cobertura de les seves necessitats singulars i se li han de procurar els recursos perquè s'emancipi i s'integri.

L'acolliment residencial especial per a infants i adolescents migrants no acompanyats es distingeix per garantir la presència permanent de prou professionals de mediació intercultural, que poden establir la comunicació amb els adolescents en un idioma que comprenen perfectament i que, a més, estan formats en la protecció d'infants. També es disposa (com en les altres tipologies d'acolliment residencial) d'una diversitat d'especialistes que permeten assegurar la protecció efectiva dels seus drets. Els professionals del treball social, de la psicologia i de l'educació social i els auxiliars educatius funcionen com a equip interdisciplinari i treballen en xarxa.

Especialment sensible és la conservació de la identitat familiar de les persones acollides, com a element bàsic de la seva identitat personal i del seu desenvolupament adequat, així com el respecte a la seva cultura i religió.

«Per a la meua salut mental, és fonamental practicar la meua religió» (jove acollit en un servei de segon nivell d'intervenció).

L'assistència juridicoadministrativa i la formació lingüística dels joves per facilitar-ne la integració, juntament amb l'atenció de les necessitats de salut, són intervencions que duu a terme de manera gairebé immediata el Servei d'Infància i Família en una xarxa interprofessional i interadministrativa.

La convivència en els serveis d'acolliment residencial es basa a donar prioritat a la relació, a la relació educativa. Malgrat que moltes vegades és difícil contenir el patiment dels adolescents i les conductes que se'n deriven, és en el desenvolupament de la quotidianitat en què hi ha l'oportunitat d'anar més enllà de la conducta, l'oportunitat de superar el model purament disciplinari i obrir el camí d'una nova manera d'acompanyar els adolescents en el seu itinerari cap a l'emancipació.

«Necessitam persones que es vulguin implicar amb nosaltres, en el nostre dia a dia, per ajudar-nos a aconseguir els nostres objectius» (Hamza, d'Algèria).

Els adolescents, en un període de temps molt breu (la majoria arriben amb 16-17 anys), han de superar molts de reptes i treballar per integrar-se en la terra a la qual han arribat, la qual cosa han de fer superant barreres de tot tipus, inclosa la desconfiança dels altres generada en molts de casos durant la travessia que els ha duit a Mallorca.

«Degut a la migració i a la vida que hem tingut, solem tenir por de persones que no coneixem, però agraïm els vincles que respecten la confiança, des del respecte i l'estimació» (Abdulrazak, de Ghana).

2.3. Xarxa d'emancipació de la Conselleria d'Afers Socials i Esports (CAIB)

Aquesta xarxa s'adreça a persones en procés d'autonomia personal. Tenen dret a ser beneficiàries les persones que han estat sotmeses a tutela o guarda per part de l'entitat pública de protecció competent i/o a mesures de justícia juvenil, que compleixen els requisits que estableixen diferents decrets i que segueixen el programa d'autonomia personal subscrit amb la Direcció General d'Infància, Joventut i Famílies. Per tant, els infants i adolescents migrants no acompanyats amb mesura de protecció són susceptibles de ser receptors de les ajudes i dels suports que ofereix.

Les prestacions que s'ofereixen són les prestacions següents:

- Servei de la Renda d'Emancipació: adreçat a proporcionar una prestació econòmica mensual a persones joves en procés d'autonomia personal que no tenen dret a l'ingrés mínim vital.
- Servei d'Acompanyament: acompanyament educatiu amb la finalitat de donar suport als joves en el procés d'autonomia personal per assolir-ne la integració i la participació social.

- Servei d'Habitatge: allotjament temporal adreçat a persones joves amb dificultats d'accés a un habitatge a causa de la seva situació soci-familiar o socioeconòmica i a les quals cal oferir un suport i una intervenció educativa per tal d'arribar a aconseguir la plena emancipació.

Des de gener de 2022 fins a dia d'avui, des de l'IMAS s'han derivat un total de 48 adolescents migrants no acompanyats al programa d'autonomia personal, tots ells d'origen africà. D'aquest grup, un 70 % procedien d'Algèria; un 10 %, del Marroc, i la resta, de Guinea, Costa de Marfil i el Senegal. La majoria provenia de l'entorn residencial, llevat d'un que provenia d'acolliment familiar.

2.4. La intervenció amb na K. A. des del model d'atenció centrat en la persona

Na K. A. és una nina de 16 anys nascuda a Burkina Faso que arriba a Mallorca amb pastera des d'Algèria. En arribar, és atesa de manera immediata al servei d'acolliment residencial i, una vegada comprovat el seu desemparament, l'IMAS n'assumeix la tutela.

Des de l'acolliment residencial, es fa una cobertura integral de les seves necessitats mentre es proposa la recerca d'una família apta per acollir-la. Passa un temps en un recurs d'acolliment residencial, en el qual se li cobreixen les necessitats bàsiques; rep atenció educativa, social i psicològica; es fa mediació i se li dona assistència jurídica. Inicialment, participa en activitats culturals, esportives i formatives, sobretot en l'aprenentatge de l'idioma i en la formació prelaboral,

de manera que la jove pugui comptar amb unes mínimes competències que l'ajudin en la inserció social.

Es considera que la millor opció disponible del banc de famílies del programa ACOTE és na M. N., una dona senegalesa que viu tota sola a Mallorca. Aquesta manifesta que vol ajudar na K. A. Una vegada que la jove hi dona el consentiment, s'inicia l'acolliment. Ara ja fa 8 mesos que estan juntes. Durant aquest temps, l'acollidora ha ajudat la jove a agafar confiança i autonomia per integrar-se en la comunitat. S'ha ocupat d'ella, li ha ensenyat coses bàsiques (moneda, compra...) i l'ha acompanyada a fer gestions (empadronament, targeta sanitària, matrícula a classes de castellà i valoració d'altres activitats formatives o d'oci).

Al principi, la jove s'hi mostrava reticent i fins i tot expressava el desig d'anar-se'n a França, no perquè hi tingués cap familiar, sinó perquè a la pastera va coincidir amb gent que tenia com a destinació aquest país. La jove es mostrava poruga i desconfiada, i també manifestava una actitud molt submissa, com si hagués de «servir» la seva acollidora. A poc a poc, ha anat aprenent que viu en un país democràtic; que no és esclava de ningú, ni de la seva acollidora, i que té uns drets i també uns deures. Ha anat agafant confiança fins al punt de trobar-se en aquests moments molt arrelada, integrada en la família i en la comunitat. Na K. A. està matriculada en un centre d'educació d'adults i obté uns resultats positius. Està aprenent castellà i català, fet imprescindible per poder integrar-se totalment en la nostra societat. L'acollidora explica que en el dia a dia es troben entrebancs,

per exemple, no poder fer activitats d'estiu o esportives, com jugar a futbol, perquè no té papers (passaport o similar). Gestionar la documentació és un procés complicat i gens fàcil.

Malgrat les dificultats amb les quals s'ha trobat, un cop superades les pors inicials na K. A. està contenta, més adaptada a la seva nova vida i plenament integrada en el seu entorn. Té més confiança i és més autònoma. Es valora millor en general, però sobretot en l'aspecte del benestar emocional. Quan faci els 18 anys, vol quedar a viure a Mallorca, independitzar-se i continuar comptant amb l'ajuda de la seva família d'acollida. Se l'ha derivada al programa d'emancipació de la Direcció General d'Infància, Joventut i Famílies de la Conselleria d'Afers Socials i Esports (CAIB), i sol·licitarà el suport que necessita per poder dur una vida autònoma.

La intervenció amb na K. A. només és un exemple de com l'IMAS respon a les necessitats que pot presentar una o un adolescent migrant no acompanyat, amb els recursos específics que s'han posat en marxa i fent un treball en xarxa i interdisciplinari amb altres serveis de la nostra comunitat.

3. Discussió i conclusions

En aquest article hem intentat fer visible la realitat que experimenten tots els infants que migren del seu país sense la companyia d'un adult referent. Les circumstàncies de cada un són diferents, però tots tenen en comú una doble vulnerabilitat (menors d'edat i migrants no acompanyats) que fa necessària l'articulació de tot un sistema que en garanteixi la protecció.

Com hem vist, l'IMAS posa al seu abast tots els programes dels quals disposa. Malgrat els avanços i l'increment de recursos per poder donar una bona atenció, cal fer algunes consideracions.

El benestar dels infants i adolescents migrants no acompanyats, com el de qualsevol infant, s'insereix en una comunitat específica, i totes les persones que formam part d'aquesta comunitat podem contribuir al seu benestar.

L'atenció adequada als infants i adolescents migrants no acompanyats s'ha d'abordar necessàriament des de tots els prismes possibles tenint en compte el conjunt de les seves necessitats des d'una visió integral, com la formació educativa, la formació ocupacional, la inserció laboral, l'aprenentatge de l'idioma, el coneixement de la cultura receptora, l'entrenament d'habilitats socials i d'autonomia, l'atenció als problemes psicològics i psiquiàtrics, l'atenció als problemes de consums, la gestió de la documentació i la integració social en la comunitat d'acollida.

Dins aquest col·lectiu hi ha, a més, persones i grups d'especial vulnerabilitat que requereixen una atenció específica, en especial dones, persones amb diversitat funcional relacionada amb la salut mental o física, d'altres que podrien ser mereixedores de protecció internacional o víctimes de tràfic d'éssers humans.

En el vessant legal, hi ha un abans i un després amb l'aprovació del Reial decret 903/2021 i del Reial decret 629/2022, que modifiquen el Reglament 557/2011 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i

la seva integració social, que obren un nou horitzó i faciliten que tots els joves que anteriorment quedaven en situació irregular en complir els 18 anys puguin continuar en situació regular amb una tramitació més senzilla, entre moltes altres indiscutibles millores destinades a afavorir i facilitar la inserció dels joves inclús quan ja han complert la majoria d'edat.

També hi ha hagut millores a l'hora de fer efectiu el seu dret de participació a través del Consell de la Infància i l'Adolescència de l'IMAS, en el qual tenen representació. Compartir amb conselleres i consellers d'altres serveis d'acolliment residencial i familiar sessions de debat, reflexions i propostes de millora del servei que els atén és una manera de poder ajustar l'atenció a les seves necessitats i també de resoldre conflictes de manera democràtica.

Així i tot, encara ens queden molts de reptes al davant per millorar l'atenció d'aquests infants i (sobretot) adolescents.

Un repte important per als professionals de les diferents administracions i entitats implicades és tenir cura, tant física com emocional, d'aquest col·lectiu tan vulnerable, proporcionar-los les millors condicions perquè aconseguixin un alt grau d'autonomia personal i la integració social. En aquest sentit, topam amb un obstacle important: les dificultats per regularitzar la seva documentació. Necessitam conscienciació i una empenta diplomàtica per facilitar que els consolats documentin i emetin passaports per a un alt percentatge de joves que arriben indocumentats i posar fi a les traves burocràtiques.

Ens manquen recursos especialitzats per atendre els joves, com ara ampliar l'oferta d'activitats acadèmi-

ques i lúdiques, i facilitar i flexibilitzar les condicions d'accés als ja existents mentre estan pendents de la documentació.

És necessari millorar les tècniques per valorar i determinar l'edat dels joves quan arriben indocumentats, amb proves més exactes i precises. La determinació incorrecta de l'edat fa que els processos d'integració i d'emancipació s'accelerïn o s'interrompin.

Igual d'important és millorar l'acompliment del seu dret a conviure amb una família. Tenim com a repte trobar més famílies disposades a acollir aquests infants a casa seva.

I, sobretot, ens queda compartir una mirada realista, però sensible i empàtica cap a aquests infants. Una mirada que no sotmeti un col·lectiu a un prejudici basat en la generalització de comportaments minoritaris. Cal la sensibilització de la població general sobre la realitat diversa dels infants i adolescents migrants no acompanyats i rompre els prejudicis existents.

Referències bibliogràfiques

- Decret 66/2016, de 18 de novembre, pel qual s'aprova la Cartera bàsica de serveis socials de les Illes Balears 2017-2020.
- IMAS. (2017). *Cartera de serveis de l'IMAS 2017*. <https://www.imasma-llorca.net/ca/imas/1304>
- IMAS. (s. d.) *Documents interns i base de dades de l'IMAS*.
- MONTCADES VALLS, C. (2022). Acollida, intervenció i regularització documental de les persones menors d'edat migrants no acompanyades.

- Revista Alimara*, 65. 54-83. https://www.revistaalimara.net/revista/wp-content/uploads/2022/06/Alimara_65_3_acolliment_menors.pdf
- SUÁREZ NAVAZ, L. (2004), Niños entre fronteras: migración de menores no acompañados en el Mediterráneo occidental. *Migración y desarrollo*, 2, 35-48. <https://estudiosdeldesarrollo.mx/migracionydesarrollo/wp-content/uploads/2018/11/2-4.pdf>
 - UNICEF. Comité Español. (2019). *Recomendaciones para una protección integral de los niños y niñas migrantes no acompañados en la frontera su española*. <https://www.bienestaryproteccioninfantil.es/imagenes/tablaContenidos03Sub-Sec/recomendaciones-ninos-migrantes-no-acompanados.pdf>